

Notulen van de openbare vergadering van commissie van advies I voor algemene en bestuurlijke zaken, ambtelijke aangelegenheden, openbare orde en veiligheid, leefbaarheid wijken en dorpen, volksgezondheid, in- en externe betrekkingen en financiën, gehouden op 8 september 2003 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: mevrouw J. Faber-Sloothier (PvdA/GroenLinks), mevrouw A.J. Geluk-Geluk (VVD), mevrouw J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), P. van Domburg (PU), W.C. Haagsma (PU), G. Nentjes (CU/SGP), P. Reijenga (CDA) en P.M.S. Vermeulen (D66), leden van de commissie

Voorzitter:	de heer L.G. Voorberg
Griffier:	de heer W.K. Vaartjes
Burgemeester:	de heer mr. W.L.F.C. ridder van Rappard
Wethouder:	de heer J.A. Ritsema

1. Opening en mededelingen

De VOORZITTER opent de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. In het bijzonder de heer Vaartjes, commissiegriffier, die vanavond na lange afwezigheid weer aanwezig kan zijn.

De heren Dekker en Van Daalen zijn met kennisgeving afwezig. Mevrouw Geluk en mevrouw Faber vervangen hen.

De VOORZITTER zegt verder dat vanavond om 20.00 uur de regiopolitiefchef Noord, mevrouw Franken en de officier van Justitie, de heer P. Bender aanwezig zullen zijn.

2. Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld. Alleen zal agendapunt 6.1 om 20.00 uur aan de orde worden gesteld.

3. Notulen van de vergadering van 6 augustus 2003

De heer NENTJES meldt dat op pagina 11 bij de bespreking van de rekenkamerfunctie de commissie wel heeft ingestemd met de ambities voor de rekenkamerfunctie, maar wel met een start in 2004 en niet in 2005.

Met inachtneming van deze wijziging worden de notulen vastgesteld.

4. Spreekrecht

Er heeft zich niemand gemeld voor het spreekrecht.

5. Vragenuurtje

De heer REIJENGA heeft een bestuurlijke vraag over werkzaamheden in Marknesse, waar aan een brug, de riolering en bezinkbassin wordt gewerkt. Dat geeft problemen met de verkeersveiligheid. Hij wil weten of dit zo is gepland. Verder wil hij weten of er overleg is geweest tussen diverse overheden en wat de inhoud daarvan is geweest. Hij vraagt zich af of men zich realiseert dat er een onveilige situatie in het dorp zelf ontstaat, maar ook daarbuiten. Verder wil hij weten of het normaal is dat het op deze manier gebeurt.

De heer HAAGSMA koppelt daar een vraag aan vast. Hij heeft een telefonische toezegging dat de omleidingsroute anders zou worden ingericht en aangelegd. Dat is nog steeds niet uitgevoerd. Heeft dat met menskracht te maken?

Mevrouw GELUK sluit zich bij deze vragen aan.

De heer VERMEULEN heeft vernomen dat de opvang van dak- en thuislozen in samenwerking met Rehoboth wordt georganiseerd. Hij wil weten onder welke voorwaarden die samenwerking is aangegaan.

De heer HAAGSMA vraagt over een brief die is uitgegaan naar sportkantines. De burgemeester schrijft dat hem blijkt dat sportkantines in toenemende mate zich manifesteren als horecabedrijven.

Dat is niet de bedoeling. Hij wil weten hoe de berichten daarover binnenkomen en hoe groot die toename is. In de brief staat dat ook een steeds toleranter houding wordt geconstateerd met betrekking tot drankverstrekking aan zeer jeugdigen. Hij onderschrijft dat. Tegelijk constateert hij dat veel sportkantines een aantal zaken goed hebben geregeld. Op zaterdagmorgen wordt in de meeste kantines roken niet meer toegestaan.

In de laatste alinea wordt een verband gelegd tussen de genoemde zaken en ernstige verkeersongelukken. Bedoelt de burgemeester dat ook?

Tenslotte heeft hij geconstateerd dat de sportkantines in Creil, Kraggenburg en Nagele niet op de verzendlijst staan. Zijn die vergeten of zijn daar geen problemen?

De heer NENTJES sluit zich hierbij aan. Hij heeft over twee locaties vernomen dat er illegale horeca-activiteiten plaats hebben gevonden.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat uitvoeringswerken samen lopen. Er is overleg, maar er is ook sprake van budgetten en begrotingen. Ook worden zaken aanbesteed en dat valt niet altijd te plannen. Het grote probleem is echter de omleidingroute. Vorige week heeft hij dat geconstateerd, samen met de gedeputeerde. Zij hebben actie ondernomen, zodat er een omleidingroute is tussen de beide rotondes. Maar verkeersdeelnemers proberen altijd de kortste route te kiezen en dat veroorzaakt problemen. Het besluit is genomen, maar de borden waren nog niet beschikbaar. Zodra die er zijn wordt de route veranderd. Dat betekent wel dat het verkeer dat via de Expansie gaat, waar deels eenrichtingsverkeer is, tijdelijk een 30km-maatregel krijgt.

De heer REIJENGA is blij dat het wordt aangepakt. Hij wil weten wat de bestuurlijke afwegingen vooraf zijn. Speelt de veiligheid daarin ook een rol?

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat in het kader van budgetten en uitvoeringszaken is er contact met de provincie. Dat wordt getracht af te stemmen. Door budgetten, aanbestedingen en het op tijd klaar willen hebben, loopt het in Marknesse nu samen.

De heer REIJENGA concludeert dat de gemeente dan bewust een risico neemt en de veiligheid op de tweede plaats komt. Het is nu niet veilig. Die afweging veiligheid moet de doorslag geven.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat de veiligheid bovenaan gestaan. Op papier klopte het wel en in de praktijk niet. Daarom wordt de zaak nu aangepast.

De heer REIJENGA wil graag de toezegging, dat het nooit meer zo zou moeten.

Wethouder de heer RITSEMA onderschrijft dat en deze ervaring maakt iedereen weer scherp.

De heer HAAGSMA onderschrijft de opmerkingen van de heer Reijenga, maar wijst er wel op dat het verwijderen van de brug daar niet zonder een onveilige situatie op de Expansie kan. Als echter de omleidingsroute snel was aangepast, waren veel problemen voorkomen in het dorp. Daar is veel over gebeld en het verbaast hem dat het zo lang moet duren.

De heer REIJENGA denkt dat de gemeente verantwoordelijkheid moet nemen en van tevoren goed moet checken of de zaak veilig is geregeld. Het duurt inderdaad erg lang voordat het is veranderd.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat de heer Haagsma terecht opmerkt dat de verwijdering van de brug problemen geeft op de Expansie. Daarom is daar een 30km-regiem ingevoerd.

Mevrouw GELUK zegt dat de wethouder wel zegt dat er aan wordt gewerkt. Zij vraagt zich af waarom het zo lang moet duren.

Wethouder de heer RITSEMA legt uit dat er borden moeten worden gemaakt. Die liggen niet op de plank.

De BURGEMEESTER zegt dat de vraag van de heer Vermeulen waarschijnlijk betrekking heeft op het levensbeschouwelijke karakter van de stichting Rehoboth. Rehoboth werkt vanuit een bepaalde maatschappijvisie, maar op het moment dat er een algemene opvangfunctie aan wordt toegekend, moet dat ook mogelijk worden gemaakt. Rehoboth heeft er belang bij om te worden erkend. Dat wil de gemeente honoreren, maar dan moeten alle mensen neutraal worden opgevangen. Daarom zijn er verschillende programma's waarin dat tot uiting komt. Hij weet niet waar dat is vastgelegd, maar het is in ieder geval nadrukkelijk besproken. De Noordoostpolder maakte gebruik van opvang in Almere, maar gezien het aanbod was het noodzakelijk daar een eigen voorziening voor te hebben. Nu worden twee handen gewassen. Het financiële draagvlak van Rehoboth wordt versterkt en de dak- en thuislozen worden in de eigen gemeente opgevangen.

De VOORZITTER merkt op dat bij de voorjaarsrapportage een fractie hierom heeft gevraagd. Die fractie is blij met deze mogelijkheid.

De BURGEMEESTER zegt dat de aanleiding voor de brief aan de sportkantines een actie van de reguliere horeca was om het BOB-project bekend te maken.

Daarmee wil de horeca de eigen verantwoordelijkheid voor alcohol en verkeer nemen. In een club met politie en horeca Nederland is opgemerkt dat op veel meer plekken alcohol is te verkrijgen. De vraag rees waarom de sportkantine niet waren uitgenodigd. Toen is besloten een brief te schrijven. Een tweede aanleiding was dat Horeca Nederland regelmatig in het kader van het para-commercialisme de gemeente aanspreekt op het eigen beleid hierin. Dat beleid is dat sportkantine een beperkte vergunning hebben, gebonden aan de activiteiten van de vereniging. Die maatregel wordt nog wel eens vergeten. Daarom is deze brief geschreven. Het ging dus om de verkeersveiligheid in relatie tot alcoholgebruik en nog eens herinneren aan de voorwaarden van de vergunningverlening. Uit rapporten van politie en GGD blijkt dat er veel wordt gedronken in sportkantine. Hij heeft de verenigingen nog weer eens op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid willen wijzen voor het niet stimuleren van drankgebruik onder jongeren. Het blijkt dat bij verkeersongevallen in Flevoland in veertig procent van de gevallen drank in het spel te zijn.

Dat Creil en Kraggenburg geen brief hebben gekregen, hoort hij nu voor het eerst. Dat had wel moeten gebeuren.

De heer HAAGSMA begrijpt dat met deze brief de actie BOB onder de aandacht van de sportkantine is gebracht, omdat zij niet bij de bijeenkomst waren. Dat is voor hem verhelderend.

De VOORZITTER sluit het vragenuurtje af.

6. Agendapunten

6.1 Bezoek politie en officier van Justitie

De VOORZITTER heet de vertegenwoordigers van politie en justitie hartelijk welkom. Aanwezig zijn namens de politie de chef van het district Noord, mevrouw Franken, de vertrekkende chef van de basiseenheid Emmeloord, de heer Ebbink, de nieuwe chef van de basiseenheid Emmeloord, de heer Rintsma en de officier van Justitie, de heer Bender. Hij spreekt zijn blijdschap uit dat de driehoek op een openbare commissievergadering aanwezig is. In de commissie leefde die wens na een uitvoerige discussie over de handhaving van de nulloptie voor coffeeshops in de gemeente. Daarnaast liggen ook een aantal stukken op tafel die kunnen worden besproken. Dat zijn de politiemonitor en het jaarverslag.

Mevrouw FRANKEN geeft een presentatie van de politiemonitor en het jaarverslag. Zij doet dat met behulp van een Powerpoint-presentatie. De leden van de commissie hebben deze op papier gekregen.

Mevrouw FRANKEN benadrukt dat veiligheid een eerste verantwoordelijkheid van de burger zelf is. De politie levert zelf een bijdrage aan veiligheid, samen met andere instanties. Uit de cijfers blijkt dat de Noordoostpolder veiliger is geworden. Uit de monitor zou kunnen blijken hoe de bevolking daarover denkt. De cijfers zijn echter nog niet uitgesplitst naar de Noordoostpolder, zodat daar geen betrouwbare gegevens zijn te geven.

Het oplossingspercentage ligt op 30,8%. Landelijk is dat 17%. De misdrijvenratio is teruggelopen. Het aantal inbraken (bromsnorfietsdiefstallen) en aanrijdingen is gedaald in 2002.

Bij het oplossingspercentage maakt zij de kanttekening dat als er zich een complexe situatie zou voordoen, dat percentage zou dalen, omdat er dan veel tijd in die ene zaak gaat zitten, waardoor andere blijven liggen.

In 2003 stijgt het percentage hulpverlening. Dat wordt veroorzaakt door mensen met psychiatrische problematiek. Die veroorzaken veel overlast. Het doorsturen van deze mensen kost veel tijd.

Prioriteit in dit jaar is de overlast door jongeren en met name een groep Antillianen in de Sterrebuurt. Zij adviseert een wijk- of buurtgerichte aanpak voor deze buurt. Samenwerking met allerlei instanties is geboden, voordat het geheel uit de hand loopt.

De huidige financiële situatie van de politie noopt tot een strikt beperken tot de kerntaken en die goed uitvoeren. Er komt een landelijk convenant met prestatieafspraken. Het voornemen is dat ook regionaal en lokaal te gaan doen.

De heer REIJENGA heeft vragen over de doelstellingen over jeugdoverlast. Zijn die doelstellingen gehaald? In de tweede plaats hoort hij dat samenwerking met andere instanties heel belangrijk is. De burgers zijn inderdaad verantwoordelijk voor veiligheid. Hij vindt wel dat de politie daar een eigen taak in heeft. Hij wil weten wat zij van de samenwerking met andere instanties vindt. Hij denkt aan de vernielingen. Wat kunnen gemeente en politie samen doen aan vernielingen en aan jeugdoverlast?

Hij heeft begrepen dat er in Flevoland moet worden bezuinigd. Dat heeft gevolgen voor de Noordoostpolder. Hij wil graag weten welke gevolgen dit voor de Noordoostpolder heeft.

De heer HAAGSMA vraagt over de jeugdoverlast of een samenscholingsverbod zinvol is. Verder wil hij weten wie initiatief moet nemen voor de aanpak van vernielingen. In de derde plaats vraagt hij advies over de inrichting van bedrijventerreinen, waarmee inbraakpreventie kan worden gedaan.

Hij leest een toename van 76% van de milieudelicten. Ook daar zal gezamenlijk een aanpak moeten komen. Hij vraagt of het convenant hetzelfde is als de prestatieafspraken. Hij wil graag weten of de gemeentelijke overheid daar een inbreng in kan hebben.

Hij hoopt dat de cijfers geen aanleiding geven de politiesterkte in de Noordoostpolder te verminderen. Hij heeft zich ten slotte verbaasd over getallen uit het jaarverslag 2001 die in het jaarverslag 2002 anders zijn. Hij wil weten hoe dat komt.

De heer VERMEULEN ziet ook verschillen tussen staatjes voorin en achterin het verslag. De heer Reijnga drong aan op integrale aanpak. Dat vindt hij belangrijk. Hij leest dat er verschil is tussen de ene of de andere gemeente. Hij wil graag weten hoe de politie de samenwerking met Noordoostpolder eervaart.

De prioriteiten zijn genoemd. Hij wil weten of daar een bepaalde rangorde in zit. Hij wil ook weten of de omgang met psychiatrische problematiek al in andere prioriteiten is verwerkt of een apart aandachtspunt gaat worden. Hij is wel benieuwd naar de wijze van bereiken van de doelstellingen in deze prioriteiten.

Tot slot wil hij iets weten over de financiële positie. Hij leest dat er aan de ene kant wordt gesproken over boventalligheid en aan de andere kant wordt gezegd dat de provincie nog niet op sterkte zit. Wat zijn de gevolgen daarvan voor Noordoostpolder?

Mevrouw GELUK vraagt of het mogelijk is binnen het werk werkzaamheden te verschuiven. Zij denkt aan de dienstverlening aan Den Haag met de administratieve gegevens. Dan kan de politie toch meer op straat komen. Zij vraagt of de acties om militairen om te scholen ook soulaas biedt voor de politie in deze regio.

Zij vraagt advies over het preventief opnemen van preventief fouilleren in de APV.

De politie heeft bij een eerdere gelegenheid gevraagd om in de APV een bepaling op te nemen, die het verbiedt aan jongeren onder de 18 jaar om in de openbare ruimte drugs bij zich te hebben of te gebruiken. Zij vraagt of de politie nog steeds die mening is toegegaan.

Verder doet zij de aanbeveling om voortaan mensen die zaken aangeven ook terug te bellen over het resultaat. Dat levert goodwill op. Ten slotte wil zij weten hoe de politie de op sommige wegen ingestelde maximum snelheid van 60 km/u gaat handhaven. Hoe gaat de politie om met de trekkersluizen met betrekking tot politiewagens, brandweer en ambulances?

De heer BAKKER vraagt over de vijf prioriteiten hoe die in de dagelijkse praktijk worden opgepakt. Er worden veel vragen gesteld aan de politie. Komt de politie door de dagelijkse werkdruk toe aan de invulling van die prioriteiten.

Mevrouw FRANKEN zegt over de prioriteiten dat de jeugdoverlast is gedaald, evenals de verkeersonveiligheid en de woninginbraken. De politie hanteert wel streefwaarde, maar doet dat heel voorzichtig. De politie kan het niet alleen. Woninginbraken nemen af. Dat komt ook door beter hang- en sluitwerk, het politiekeurmerk Veilig Wonen en het feit dat inbrekers toevallig meer in andere gemeenten gaan werken. De politie stelt wel streefwaarden als het gaat om zaken die de politie zelf in de hand heeft. Bijvoorbeeld het aantal aanhoudingen. Daar kan de politie op worden afgerekend.

De burger is verantwoordelijk voor de eigen veiligheid. De overheid is regisseur voor integrale veiligheid. De politie heeft weliswaar het geweldsmonopolie, maar kan dit niet alleen. De psychiatrische problematiek is niet een prioriteit voor de politie, maar voor de instellingen die zich daarmee bezig zouden moeten houden. De gemeente is regisseur.

De samenwerking kan beter, ook in Noordoostpolder. De vrijblijvendheid moet eraf. Daarom komt er nu een convenant, zowel op rijksniveau als regionaal. Daar staan prestaties in vastgelegd, die de politie moet halen. Maar de samenwerking met instanties kan ook in de Noordoostpolder beter op een aantal terreinen. Zij noemt de Sterrebuurt. Het wordt hoog tijd om de problemen daar gezamenlijk aan te pakken en niet alleen repressief op te treden. Zij denkt gemeente, woningbouwvereniging, jeugd- en jongerenwerk. Wat haar betreft zou de gemeente initiatief moeten nemen.

De BURGEMEESTER zegt dat het convenant vooral de repressieve kant van het politietoedelen behelst. Daarnaast is er de veiligheidsketen – proactie, preventie, preparatie, repressie en nazorg – denkt de minister alleen aan het laatste.

In het regionale convenant wordt meer aandacht besteed aan preventie. Hij wijst ook op de prioriteitsstelling bij het Openbaar Ministerie. Als gemeenten beleid maken en in het kader daarvan afspraken willen maken met het Openbaar Ministerie krijgen zij voorrang boven gemeenten die de zaak op zijn beloop laten. In de werkgroep is geconstateerd dat de regierol bij de gemeenten ligt. De politie heeft alleen die repressieve taak. Politie en Openbaar Ministerie, maar ook andere partners zijn onmisbaar. De gemeente is verantwoordelijk.

De heer BENDER zegt dat er veel aandacht is voor het blussen. Bij veiligheid wordt allereerst naar de politie gekeken. Als dat het beeld is, gaat het verkeerd. In de voorfase kan veel worden gedaan. Dan mag daarna veel van OM en politie worden verwacht, maar met alleen aandacht voor dat blussen, wordt niets opgelost. Hij sluit zich aan bij de problemen in de Sterrebuurt. Daar maakt hij zich ernstig zorgen over. Hij wil best blussen, maar er zijn andere maatregelen nodig om de problematiek op te lossen. Hij zou graag zien dat er aan preventie wordt gedaan.

De VOORZITTER noteert een actiepoint voor de gemeente.

Mevrouw FRANKEN zegt dat de politie Flevoland een tekort heeft. Het ministerie zal € 5 miljoen geven om dat tekort aan te vullen. Dan is er nog te weinig geld. Het regionaal college heeft een voorinvestering gepleegd, in de verwachting dat er nog groei komt door de situatie in Almere. Op basis daarvan zijn mensen aangetrokken. Nu blijkt dat toch wat lastiger en kunnen die mensen niet worden betaald. Tegelijk is uitgesproken dat de sterkte niet wijzigt. Ook de verdeling van die politiemensen is een punt van aandacht. Dat wordt besproken, er komt een benchmark. De overtuiging is echter ook, dat het niet helpt om enkele mensen uit Urk en Noordoostpolder weg te halen en naar Almere te plaatsen. Dat schaadst in de eerstgenoemde gemeenten en het lost voor Almere niets op. Daarom is zij ervan overtuigd dat deze problematiek zal worden opgelost zonder de sterkte in deze regio aan te tasten.

Vernielingen zijn een voorbeeld, waarin de gemeente een integraal plan kan maken om het probleem aan te pakken. Daarin hoort actie van de politie, maar ook scholen.

De inrichting van bedrijventerreinen. Veel bedrijfsinbraken worden gepleegd door groepen die vanuit het westen even de Noordoostpolder aandoen. Dat is heel lastig voor de politie. Bedrijven kunnen daar zelf ook maatregelen nemen en het keurmerk veilig ondernemen zou in gang kunnen worden gezet.

De milieudelicten nemen toe. Dat komt ook omdat de politie daar veel actiever in is geworden en er is meer opgespoord. Het is dus niet per se een toename van het aantal delicten. Dat geldt ook voor drugscriminaliteit. Dat stijgt doordat de politie daar actiever in is geworden.

De verschillende getallen zouden op een vergissing kunnen berusten, maar ook door een definitiekwestie. De cijfers zijn over de jaren wel vergelijkbaar.

Het kost heel veel tijd om een aanhouding te verwerken. Het papierwerk moet goed gebeuren, anders wordt er niet vervolgd. Maar het moet veel korter. In Almere komt een pilot met een verkort procesverbaal en verder zal de automatisering voor meer efficiency moeten zorgen.

De politie Flevoland heeft 150.000 klantcontacten per jaar. Het aantal klachten is dan gering. Maar de klachten gaan vaak over bejegening. De politie moet boeven vangen, maar een heleboel mensen zijn geen boeven, maar nette burgers. Daarin kan nog wel wat worden verbeterd.

Veel prioriteiten zijn prioriteit geworden, doordat de politie die zaken op straat tegenkomt in het dagelijks werk. Daar maakt het deel van uit.

Zij zegt dat militairen niet zonder meer als politieman kunnen worden ingezet. Zij zullen eerst moeten worden opgeleid en getest.

De heer BENDER denkt dat preventief fouilleren geen preventie is, maar een laatste middel als heel veel andere maatregelen niet hebben gewerkt. Hij denkt dat dit in een gemeente als Noordoostpolder niet aan de orde is. Zelfs niet in de Sterrebuurt. Daar zijn nog heel veel andere maatregelen mogelijk. Bovendien heeft preventief fouilleren ook gevolgen voor gewone burgers. In de driehoek is dit besproken en daar is geconstateerd dat dit echt een brug te ver is. Er is geen evenwicht tussen doel en middel.

Mevrouw GELUK vraagt wanneer het dan wel aan de orde is. Moet er eerst iets gebeuren? Als je het in de APV opneemt, kan er gebruik van worden gemaakt als het nodig is.

De heer BENDER zegt dat het past in het verhaal dat hij net vertelde. Er kan heel veel worden gedaan om de veiligheid te vergroten. Er moet vooral energie worden gestoken in wat er kan worden gedaan.

Daar moet proportioneel mee worden omgegaan. In heel grote gemeenten is de problematiek zo groot, dat het middel op zijn plaats is. Dan begrijpt ook iedereen dat het nodig is. Zover is het hier nog niet.

De BURGEMEESTER wijst ook op het evenwicht tussen doel en middel. De burgemeester kan altijd heel snel een noodverordening uitvaardigen als dat nodig is. Het signaal dat wordt afgegeven als dit instrument in de APV wordt opgenomen is een verkeerd signaal.

De heer NENTJES waarschuwt ervoor dat de APV, gevuld met zaken die niet worden gehandhaafd, een papieren tijger wordt.

Mevrouw GELUK zegt dat het één kan worden gedaan en het andere niet hoeft te worden gelaten. Zij weet in ieder geval hoe de driehoek er over denkt.

De heer HAAGSMA vraagt of de VVD dit wel in de APV wil opnemen.

Mevrouw GELUK wil het in de APV hebben voor het geval het nodig mocht zijn. Er zijn vergelijkbare gemeenten die het wel in de APV hebben opgenomen. Het is een onsympathiek middel voor onsympathieke situaties. Maar zij merkt geen steun te hebben.

De heer EBBINK zegt dat de handhaving van snelheden voor een deel in handen is van het verkeershandhavingsteam, dat regionaal werkt. De politie kan daar wegvakken inbrengen die voor extra controle in aanmerking komen. Een aantal collega's zijn bevoegd met een lasergun te opereren. Die doen dat dan ook. Dat is de meest sympathieke manier, want dan hou je iemand direct staande.

Mevrouw GELUK zegt dat de 60 km werd ingesteld, omdat er veel harder werd gereden dan de toegestane 80 km. Zij vraagt of hij dat dan wel kan handhaven.

De heer EBBINK zegt dat sluiproutes in aanmerking komen. Maar de overtredders zijn dan toch vaak de aanwonenden.

De heer HAAGSMA vraagt of er overleg is tussen de gemeente en de politie om de pieken weg te werken. Hij vindt overigens dat de 60 km niet is ingesteld omdat de 80 km niet werd gehandhaafd.

Mevrouw GELUK zegt dat de 60 km werd ingesteld omdat er te hard werd gereden en men zich dus niet veilig voelde.

Wethouder de heer RITSEMA merkt op dat het niet om de handhaving ging. Er is een 60km-zone ingesteld om het verschil in snelheid terug te brengen tussen snel en langzaam verkeer.

De BURGEMEESTER zegt dat er twee weken geleden een bijeenkomst is geweest, waar ook de heer Spee aanwezig was. Hij betaalt voor de verkeershandhaving geld aan de politiekorpsen bovenop de sterkte. Dat betekent ook dat de heer Spee de controles aanstuurt. De regionale inbreng is gering. Met de lasergun nemen die mogelijkheden wat toe. Hij heeft daar bedongen dat de Noordoostpolder voor 35% zelf mag aangeven waar moet worden gecontroleerd.

De heer REIJENGA wil wat conclusies trekken. Mevrouw Franken heeft gezegd dat in de samenwerking de vrijblijvendheid eraf moet. Dat vindt hij een actiepoint. Ook heeft zij meer initiatief gevraagd van de gemeente op het terrein van integrale veiligheid. Hij stelt voor om op de twee genoemde punten – de Sterrebuurt en de vernielingen – het college te vragen om daarmee aan de slag te gaan. Verder hoorde hij dat de goede politiezorg, ondanks de bezuinigingen, in de regio blijft. Waarvan acte.

De heer VERMEULEN zegt dat hij al eerder, bij het wijkverbeteringsproject, er op heeft gewezen dat preventie en nazorg nodig waren en dat er ook sociaal-cultureel werk nodig is. Hij sluit zich erbij aan. De Sterrebuurt heeft de meeste urgentie.

Mevrouw GELUK vindt het een goed voorstel. Maar het moet meer behelzen dan alleen sociaal-cultureel werk. Zij wil geen knuffelcultuur.

De heer VERMEULEN reageert daarop. Hij is voor harde afspraken in het preventietraject, het voortraject en niet in het natraject. Er moeten duidelijke doelen zijn.

De heer NENTJES vindt het een uitstekend voorstel van de kant van het CDA. Dat moet niet blijven liggen.

De heer BAKKER zegt dat in de commissie IV over het jeugdbeleid is gezegd dat er in deze buurt preventieve maatregelen nodig zijn. Dat wordt alleen maar bevestigd door de inbreng van de politie. Bij het project Sterrebuurt heeft hij ook aandacht gevraagd voor de sociaal-culturele aspecten. Vanuit deze commissie wordt daar aandacht gevraagd vanuit het aspect veiligheid. Dat is goed, want het heeft met elkaar te maken. Het gaat om buurtgerichte activiteiten. De vraag is hoe je dan aan de slag gaat. De discussie rond de jeugdnota is daar ook een voorbeeld van. Enerzijds wil je gewoon aan de slag, anderzijds moet het soms ook worden ingekaderd in totaalbeleid.

De heer REIJENGA wil het niet al te breed aanpakken. Er moet wel een relatie zijn met de problematiek die er is. Hij zou het wat smaller willen hebben.

De heer BAKKER zegt dat de politie vanavond aangeeft dat zij wel repressief kan optreden, maar voor die repressie zijn nog heel veel maatregelen mogelijk, die eerst zouden moeten worden genomen. Je moet wel weten hoe je het gaat aanpakken.

De heer HAAGSMA zegt dat de PU er voorstander is van uitwerking van dit punt. Het stond ook in het collegeprogramma. Alleen de Sterrebuurt moet nu voorrang krijgen.

De VOORZITTER denkt dat de commissie duidelijk is en het verzoek is aan het college om actie te ondernemen. Hij stelt de brief van de korpschef aan de orde.

De BURGEMEESTER zegt de hoofdlijn is dat de systematiek van de bekostiging van de politie altijd een paar naijlt. Door de snelle groei van Almere zijn er minder politiemensen dan waar recht op bestaat. Preventief zijn toen mensen in opleiding genomen, die uit de reserves zijn betaald. Dat is anders uitgepakt. Er is nu een vacaturestop. De basiseenheden moeten worden ontzien. In de Noordoostpolder zijn ongeveer 80 man. Voor een volledige werkweek (7x24u) heb je 7 mensen nodig. Feitelijk is de sterkte 80:7. Het lijkt wel veel, maar het is het absolute minimum. Bij calamiteiten hou je erg weinig over. Er is dus een probleem, waar nog geen oplossing voor is. Hij is wel blij met de toezegging van de korpschef dat mensen uit Noordoostpolder weghalen geen reële optie is.

De heer REIJENGA vindt het plezierig te horen dat de burgemeester zich sterk maakt voor behoud van de sterkte. Efficiency zou bepaalde zaken op kunnen leveren. Hij begrijpt dat de politiezorg gegarandeerd is.

Mevrouw FRANKEN heeft gezegd dat zij er vertrouwen in heeft dat er in de Noordoostpolder een goede politiezorg blijft.

De VOORZITTER geeft de heer Bender gelegenheid het handhavingsbeleid inzake de 'nuloptie' voor coffeeshops toe te lichten. De burgemeester krijgt de gelegenheid voor een korte inleiding.

De BURGEMEESTER memoreert aan de discussie over de verkoop van softdrugs vanuit een woonboot. De commissie vroeg toen hoe dat kon, aangezien er geen coffeeshops zijn toegestaan. Hij heeft toen getracht dat uit te leggen. Dat lukte niet geheel. Hij heeft toen gezegd dat dit met het vervolgingsbeleid van het OM te maken heeft, waar hij weinig invloed op kan uitoefenen. Hij wil er niet voor weglopen, maar vindt het welplezierig dat de officier dat nu zelf kan toelichten.

De heer BENDER zegt dat het verstrekken van softdrugs valt onder de aanwijzing opiumwet. Dat is een richtlijn van de procureurs-generaal in Nederland. Die is geïnspireerd door de drugsnota van het kabinet uit 1995. De aanwijzing is in januari 2001 in werking getreden. Het verstrekken van softdrugs is strafbaar. De drugsnota geeft mogelijkheden voor gedogen in een aantal gevallen. Daarvoor zijn criteria, waardoor coffeeshops softdrugs kunnen verstrekken zonder dat het strafrechtelijk wordt aangepakt. De criteria heten AHOJG. A= geen affiche, reclame; H= geen harddrugs; O=geen overlast; J=geen verkoop aan jeugdigen; G= geen grote hoeveelheden, maar gebruikershoeveelheden.

Gedogen kan alleen onder die criteria. Dat moet wel in de driehoek worden afgesproken. Er zijn gemeenten die coffeeshops toestaan, als zij zich maar aan deze criteria houden. Andere gemeenten staan het niet toe. Dat geldt ook voor Noordoostpolder. Hier wordt dus niet gedoogd.

Maar dan komt de adder onder het gras. In diezelfde richtlijn is aangegeven dat, ook als er geen gedoogbeleid is in een gemeente, er desondanks rekening moet worden gehouden met een lage opsporingsprioriteit. Dat heeft als reden dat met het dichtgooien van het beleid de vraag niet wordt afgeremd. De vraag blijft en dat schept een aanbod. De criteria komen dan ook om de hoek kijken. In het verleden zijn zaken in deze gemeente ook aangepakt. Hij denkt aan een geval met verkoop in een woonwijk. Dan wordt gekeken waar dit het minste kwaad kan. Er is gedoogbeleid. Dan valt niet te verwachten dat er daar waar geen gedoogbeleid is keihard zal worden opgetreden. Er moet wel evenwicht blijven. Er wordt dan gekeken naar de beheersbaarheid.

Het betekent niet dat sommige dingen gewoon maar worden goedgevonden. Er vindt wel een afweging plaats. Het opsporen vergt veel werk en de strafmaat is relatief laag. Dan wordt afgewogen waar dit het minste kwaad kan. Maar dichtgooien is niet mogelijk. Er is vraag en dan komt er aanbod.

De heer EBBINK zegt dat als er overlast is of er ontstaat menging van harddrugs en softdrugs in woonwijken, actief wordt opgetreden. Dat geldt ook voor het onderzoek in Urk. Hij durft niet te stellen dat het een gigantisch probleem is. Maar de politie doet onderzoek en dan gaan er tegels omhoog die voorheen nog dicht lagen. Nu bestaat er wat meer zicht op de situatie in de Noordoostpolder. De politie gaat daarmee aan de slag.

De heer NENTJES is meer gerustgesteld, dan een tijd geleden. Hij begrijpt dat de officier de 'nuloptie' weliswaar niet stevig handhaaft, maar het betekent ook dat er wel wordt opgetreden als iemand toch de handel in gaat. Als hij de criteria overtreedt kan er worden opgetreden.

De heer BENDER zet dat zo iemand altijd in aanmerking komt, omdat het strafbaar is. Alleen in de prioriteitsstelling wordt pas harder opgetreden wanneer de genoemde criteria worden overtreden. Dat is in het verleden ook gebeurd.

De heer NENTJES noemt het voorbeeld dat in discussie kwam: de verkoop dicht bij een school. Dat baarde de commissie zorgen.

De heer HAAGSMA zegt dat hij het wel op prijs stelt, dat, als hij of anderen in de commissie meldt dat er op schoolpleinen in dit soort zaken wordt gehandeld, terughooft of de verwerking van dit soort klachten op de juiste manier gebeurt. In de commissie kreeg men de indruk, dat er geen aandacht voor was en dat er niets mee werd gedaan. Hij vindt het belangrijk dat er aandacht wordt besteed aan overtredingen van het gemeentelijk beleid.

De heer EBBINK zegt dat het in de zaak van Urk gaat over harddrugs. Dat is altijd strafbaar en kent een hogere prioriteit.

Mevrouw GELUK is ten dele gerustgesteld. Ten dele niet. De officier zegt dat niemand een vrijbrief heeft. Tegelijk heeft het een heel lage opsporingsprioriteit. Mensen uit de omgeving hebben daar moeite mee. Zij refereert aan de woorden van de heer Van Daalen in de vorige commissie. Hij zei dat de politie waarschijnlijk binnen een uur op de stoep staat als hij alcohol vanuit zijn garage zou gaan verkopen. De burgemeester riposteerde toen, dat het wel binnen een half uur zou zijn. Daar ontstaat een rechtsongelijkheidsgevoel. Er is in het ene geval geen prioriteit en in het andere geval wel. Zij chargeert het, maar de frictie wordt wel gevoeld. Zij begrijpt het verhaal van het OM wel, maar vraagt of deze ook de onrust van mensen kan begrijpen.

De heer BENDER heeft wel begrip voor de zorgen van mensen. Daarom spreekt hij ook niet over gedogen. Dat is het niet. Het gaat om de prioriteit van de opsporing. Hij krijgt de processen-verbaal gewoon binnen. Maar het moet goed worden aangepakt. Dat vergt soms heel veel werk, zeker als het om dealers gaat. Daar staat een lage strafmaat tegenover. Het is absoluut geen gedogen. Het wordt waar nodig aangepakt.

De BURGEMEESTER begrijpt mevrouw Geluk heel goed. Straks komt er weer een controle op de fietsverlichting van schoolkinderen. Ouders reageren dan ook met de opmerking dat de prioriteiten van de politie verkeerd zijn. Het probleem is dat als mensen zelf als maat gaan fungeren voor wat de politie moet doen, dan doet de politie nooit meer iets.

Het zal mogelijk beter moeten worden uitgelegd. Maar vanuit jezelf redeneren leidt tot normvervaging.

De heer BAKKER zegt dat de politie net een advies aan de commissie heeft uitgebracht over een probleem in de samenleving. Hij vraagt of hij van de officier ook een advies krijgt om de 'nuloptie' los te laten. Dat zou zowel voor de samenleving als voor politie en justitie veel beter zijn te hanteren.

De heer BENDER is wat overvallen. Hij vindt het wel een optie die hij met de partners wil bespreken.

De heer VERMEULEN begrijpt dat de jure niet wordt gedoogd, maar de facto wel.

De heer REIJENGA vindt het onzin wat er wordt gevraagd. De gemeente bepaalt wat er gebeurt.

De heer BAKKER vraagt gewoon een advies aan de officier van justitie over deze kwestie.

De heer REIJENGA vindt een advies prima.

De heer BAKKER zegt dat de politie eerder deze avond een advies gaf, dat door de commissie met beide armen werd omarmd. Hij vraagt op dit punt een advies. Dan kan worden bekeken of het beleid moet worden gewijzigd. Het OM houdt zich bezig met handhaven en kan daarom adviezen verstrekken.

De heer VERMEULEN herhaalt zijn vraag over het de jure niet gedogen en de facto wel. Want wat is het verschil tussen niet handhaven en een lage opsporingsprioriteit. Dat is gewoon gedogen.

De heer BENDER zegt dat dit een semantische discussie is. Het uitgangspunt is niet hetzelfde en dat maakt het verschil. Hij brengt wel zaken aan op de zitting inzake verkoop van softdrugs.

De VOORZITTER constateert dat de commissie in meerderheid de 'nuloptie' wil handhaven. Eén partij wil daarover nog wel eens discussiëren.

De heer BAKKER zegt dat de officier elementen heeft aangegeven over de wetspraktijk en de keuzes op uitvoeringsniveau en op beleidsniveau. Daar zitten zaken in die het overwegen waard zijn. Dan spreekt hij nog niet over het aspect gezondheid. Het gegeven dat er vraag is, betekent dat er aanbod komt. Regulering kan de harddrugsproblematiek beter beheersbaar maken.

De VOORZITTER wil die discussie nu niet voeren. De heer Bakker kan dat later nog eens agenderen.

De heer BAKKER vond de aanvankelijke conclusie iets te kort door de bocht.

De heer VERMEULEN sluit zich daarbij aan. De harddrugsproblematiek wil hij nog wel eens bespreken. Hij wil nu geen uitspraak doen.

Mevrouw GELUK heeft nog antwoord op haar vraag of de APV een artikel moet krijgen dat het de jeugd verbiedt in het openbaar softdrugs te gebruiken.

De BURGEMEESTER heeft bij de voorjaarsnota, waar die vraag ook was gesteld, geantwoord, dat als het bezit niet wordt vervolgd, dan is het niet logisch het gebruik wel te vervolgen of te verbieden. Dan zou je een bepaling opnemen, waar geen uitvoering aan wordt gegeven.

De heer BENDER zegt dat het strafbaar blijft. Vervolgen is een ander verhaal, maar er zijn andere mogelijkheden. Hij noemt inbeslagname. Dat kan onderdeel van beleid zijn. Hij zal dat nog eens bespreken.

De VOORZITTER stelt de rapporten van de klachtencommissie politie Flevoland aan de orde. Daar zijn geen vragen over. Hij sluit de discussie af. Hij bedankt de leden van de driehoek voor hun komst en hun toelichting. Het zou een goede zaak dit overleg jaarlijks te organiseren. Hij kondigt een pauze aan.

De VOORZITTER heropent na 20 minuten de vergadering. Hij wil de agenda iets wijzigen en stelt eerst agendapunt 6.4 aan de orde.

6.4 Jaarrekening/-verslag 2002 GGD en Brandweer en begroting HVDF-2004

Mevrouw GELUK heeft een opmerking over het stuk zelf. Er moet worden bezuinigd, maar dat blijkt verder nergens uit. Ze heeft ook zorg over de ambulancediensten in deze regio. Nu het ziekenhuis wordt uitgekleeft, worden ambulances steeds belangrijker. Afgelopen zaterdag duurde het 25 minuten in Nagele voor de ambulance ter plekke was. Het was daar gelukkig niet ernstig. Er staat hier dat er een positief resultaat is behaald op deze post. Zij wil weten of er voldoende rek in zit om soulaas te kunnen bieden voor de toekomst.

De heer REIJENGA ziet een nadelig exploitatiesaldo bij de RBF. Hij wil weten of dat structureel is. Een tweede vraag betreft de definitieve liquidatieregeling. Deze zal te zijner tijd aan de gemeentebesturen worden aangeboden. Hij wil weten wat dit in financiële zin betekent.

De heer VAN DOMBURG is blij dat de jaarrekening vrijwel budgettair neutraal verlopen is. De RBF gaat toch een aanzienlijk bedrag kosten. Hij is blij dat dit uit de reserve kan worden bekostigd en dat het waarschijnlijk een eenmalige zaak is.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat het nadelige saldo van de RBF voornamelijk wordt veroorzaakt door de meldkamer. De systematiek was altijd dat bij een nacalculatie achteraf de extra kosten, zoals vervanging bij ziekteverzuim, in rekening werden gebracht. Het is nu eenmalig. Nu is afgesproken dat dit structureel in de begroting moet worden geraamd. Voor de begroting 2004 is dat opgepakt. In het bestuur is de directie gevraagd om het probleem in kaart te brengen, zodat er maatregelen kunnen worden genomen. Dat komt in de volgende bestuursvergadering aan de orde. De zorgen over de ambulancedienst zullen worden besproken in de bestuurscommissie gezondheidszorg. Daar zullen mogelijke maatregelen worden besproken.

De heer REIJENGA zegt dat het een eerste verantwoordelijkheid van de provincie is. Daar moet het ter sprake worden gebracht.

Wethouder de heer RITSEMA beaamt dat, maar in de bestuurscommissie zitten de portefeuillehouders Volksgezondheid, die hun verantwoordelijkheid niet willen ontlopen.

De heer REIJENGA begreep dat het ook in het stakeholdersoverleg is besproken. Maar het hoort bij de provincie als eerst verantwoordelijk orgaan hiervoor.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat het daar informeel ter tafel is gebracht.

De heer VAN GULIK merkt op dat de liquidatierekening onder verantwoordelijkheid is van de brandweer Almere. De afrekening zal binnen de reserves kunnen plaatsvinden, voorzover dat nu valt te overzien. Er moet nog een toetsing plaatsvinden met regelgeving van subsidies of het inderdaad via de reserves mag. De liquidatierekening vergt nog uitspraken rond vorderingen, waarover nog geen overeenstemming is tussen de RBF en degene die het betreft. Dat zal de komende maanden worden afgerond. Hij verwacht geen financiële nacalculaties.

Hij heeft nog een opmerking over de bezuinigingen. De begroting moet in juli aan de provincie worden aangeboden. De taakstellingsdiscussies met de hulpverleningsdienst zullen in de loop van dit jaar worden gevoerd. Daarbij wordt uitgegaan van deze begroting.

Het positieve resultaat van de ambulancedienst betreft 2002. Er was een negatieve reserve. Die moest worden ingelopen. Daarvoor moest dat resultaat worden bestemd. Het negatieve resultaat is weg. De begroting en de rekening van 2003 zien er goed uit. Maar de uitgaven zijn toegenomen door de vestiging van de ambulancepost in de Noordoostpolder. De 'kwartiergrenzen' worden gemonitord. De meldkamer zal in 2004 worden gerapporteerd. Hij verwacht dat binnen de grenzen van de begroting zal worden gebleven.

Mevrouw GELUK wil blijven volgen hoe de bezuiniging gaat worden ingevuld.

Wethouder de heer RITSEMA vindt dat vanzelfsprekend.

De VOORZITTER sluit de bespreking en constateert dat de commissie unaniem positief adviseert.

6.2 Ziekenhuis

Wethouder de heer RITSEMA kijkt naar de afgelopen week. De RVB heeft een voorstel gedaan om fors af te wijken van het Plan van Aanpak. (PvA). De betrokken gemeenten werden daarmee overvallen en hebben hun ontstemming laten blijken. Wat verbaast is dat het PvA buiten de stakeholders om fors wordt bijgesteld, terwijl het wel wordt gecommuniceerd met de OR, voordat het met belanghebbers wordt besproken. Het is blijkbaar ook niet besproken met de Raad van Toezicht (RvT). Hij trekt die conclusie omdat de RvT dit een paar stappen te ver vond gaan en wilde dat er werd teruggekeerd naar het PvA. Dat was vastgesteld door de RvT en de stakeholders waren er door de rechter in het kort geding ook aan gebonden.

Hij denkt dat de RvT het juiste besluit heeft genomen op donderdag 4 september 2003.

Het college wil dat er nu maar eens afscheid moet worden genomen van de periode waarin allerlei pogingen worden gedaan om niet tot uitvoering te komen van het PvA. Er moet nu worden gekeken naar het PvA en dat moet optimaal worden ingevuld. Hij noemt als voorbeeld de concentratie van de orthopedie. Dat dient te worden gefaciliteerd, zodat alle ingrepen in Emmeloord kunnen plaats vinden. Er moeten niet allerlei bezwaren tegen in worden gebracht. Dat heeft hij ook gecommuniceerd naar het ziekenhuis. Men moet aan de slag. Als blijkt dat het niet zou kunnen, dan vindt hij dat de RvB in het stakeholdersoverleg het eerste platform dient te vinden om daarover te overleggen en argumenten aan te dragen. Hij heeft hierover in het stakeholdersoverleg geen signaal ontvangen. Het past niet om op deze wijze met het PvA om te gaan. De inzet moet daar volledig op worden gericht. Hij gaat er ten slotte vanuit dat politiek Den Haag de verantwoordelijkheid zal nemen voor de financiële positie van kleine ziekenhuizen.

De heer VAN DOMBURG vindt het jammer te moeten vaststellen, dat er weer verbazing is. Er zijn geen woorden meer voor. Hij vraagt zich af of de gemeente nu blij moet zijn met het oorspronkelijke PvA. Hij vraagt zich af of dat het nieuwe uitgangspunt is geworden of wordt nog steeds uitgegaan van de vier basisspecialismen.

De heer HAAGSMA refereert aan de laatste commissievergadering, toen de wethouder de klokken gelijk wilde zetten met de stakeholders voor een actie in de richting van Den Haag. Hij wil graag weten welke actie daarin is ondernomen en wat het resultaat is.

De heer BAKKER heeft de vorige keer gevraagd om een bijeenkomst van de gemeenschappelijke regeling. De wethouder zou daar nog op reageren. Hij heeft er niets meer van vernomen. Het heeft ook te maken met de financiële kant van de zaak. Het ziekenhuis wil nieuwe leningen aangaan. De vraag is of de gemeente het verzoek heeft gekregen voor financiële bijstand aan het ziekenhuis en wat de gedachte van het college daarover is. De raad is ten slotte budgethouder.

Mevrouw GELUK is verbaasd dat het college het oorspronkelijke uitgangspunt heeft losgelaten en zich nu concentreert op het PvA. Zij denkt dat de raad nog steeds gaat voor het oorspronkelijke uitgangspunt zolang ook de Tweede Kamer dat doet en die is daar niet onduidelijk over. Zij wil nog een stap verder gaan. Zij wil aandacht voor een ander spoor, waar de heer Van Daalen in de vorige commissie over heeft gesproken. Zij weet dat er een grote advertentie in de krant komt van het Platform dat op defusie uit is. Het Platform gaat de mogelijkheden onderzoeken. De raad moet ook maar eens laten zien wat zij wil. Den Haag is nu aan zet, maar zij is er niet gerust op. Zij constateert dat de andere zijde steeds allerlei zetten doet, waar het college steeds achteraan loopt. Zij vindt het tijd worden voor spierballenvertoon. Zij pleit ervoor om twee sporen te gaan bewandelen.

Ook wil zij de RvT uitnodiging om duidelijk te maken dat de gemeente vasthoudt aan de oorspronkelijke uitgangspunten.

Een geheel andere vraag betreft de advertentie voor leden van de RvB. Zij vraagt of het college actie heeft ondernomen om mensen voor te dragen die dan wel uit de Noordoostpolder afkomstig zijn en daarvoor in staan, dan wel iemand van het bureau Sturkenboom die een andere visie hebben op het geheel. Zij denkt dat de gemeente een rol daarin kan spelen. Zij vraagt de andere fracties hoe zij ertegenover staan dat de wethouder de oorspronkelijke inzet loslaat en nu voor het PvA gaat.

De heer VERMEULEN vraagt naar de rol van de provincie. Daar hoort hij niet veel meer van. De gang van zaken illustreert de onbetrouwbaarheid van de RvB. In deze situatie rest niet veel meer dan een opteren van de second-best oplossing, het PvA in oorspronkelijke vorm. Dan valt er iets te redden.

Hij was niet blij met de opstelling van het Platform. De wethouder doet wat hij kan en meer kan niet worden gedaan.

De heer NENTJES houdt vast aan de vier basisspecialismen. Hoe dat moet worden uitgevoerd is een ander verhaal. Hij wil graag een adhesiebetuiging van de commissie voor een handtekeningactie die in Urk is begonnen. Er moet een petitie komen om de vier basisspecialismen te behouden en het ontslag van de kinderarts terug te draaien. Hij wil weten of de commissie die steun wil geven.

De VOORZITTER vraagt hoe de actie is georganiseerd.

De heer NENTJES zegt dat het door particulieren is georganiseerd en gesteund door raad en college. Over de garanties sluit hij zich aan bij de vraag van de heer Bakker. Hij wil graag de stand van zaken weten. Bij de voorjaarsnota is een antwoord in augustus toegezegd. Hij heeft nog niets vernomen en hij dringt op spoed aan.

Verder heeft hij de heer Borghouts op de radio gehoord. Wat hem zeer stoorde was de opmerking dat deze niet wist hoe het er in het ziekenhuis aan toe ging. Hij zei niet in de Noordoostpolder te wonen. Wat spreker betreft heeft de heer Borghouts zichzelf een brevet van onvermogen gegeven.

De heer REIJENGA gaat voor de maximale variant. Hij heeft nog enige verwachting van de Tweede Kamer als die over de kleine ziekenhuizen gaat debatteren.

Anderzijds is de realiteit dat de RvT alles goed vindt.

In de argumentatie om voor de kleinste variant te kiezen is gezegd, dat er geen huisartsenpost in Emmeloord kan komen. Daarom moet er worden gekozen voor een minimale variant. Hij wil vragen wat de wethouder heeft gedaan om die huisartsenpost voor elkaar te krijgen, want die is noodzakelijk om de acute zorg te behouden, ook al voelen de huisartsen er niet voor.

Het viel ook hem tegen wat de heer Borghouts, vertegenwoordiger van GroenLinks, op de radio zei. Daaruit bleek geen betrokkenheid.

Hij hoopt dat het college nu een standpunt inneemt over de leningen. Het CDA zegt dat er verplichtingen zijn in de gemeenschappelijke regeling. De gemeente moet in ieder geval geen grote bijdragen geven.

De heer NENTJES vindt het ook noodzakelijk dat er iets gebeurt op dit terrein. Hij vermeldt een incident waarbij een operatiewond opensprong en de huisarts weigerde daarvoor te komen. Dat was een zaak voor het ziekenhuis. Als dit incident symptomatisch is dan zijn de huisartsen op de verkeerde weg.

De heer BAKKER zegt steeds van mening te zijn geweest dat acute zorg en vier basisspecialismen voorwaarde zijn voor een goed functionerend ziekenhuis. Verder merkt hij op dat een Commissaris van de Koningin meestal een politieke achtergrond heeft. Dat de voorzitter van een RvT toevallig ook de functie van CdK vervult is niet gebruikelijk. Maar ook hij is teleurgesteld in de houding van de voorzitter van de RvT van welke politieke kleur dan ook. Dat wil hij helder hebben.

De heer VERMEULEN is natuurlijk ook voor de oorspronkelijke uitgangspunten, maar evenals de heer Reijenga is hij realist en wil naar de feitelijke situatie kijken.

Wethouder de heer RITSEMA sluit daar op aan en heeft gezegd dat hij naar de feitelijke huidige situatie kijkt. Er is een PvA, vastgesteld door de RvT. De rechter zegt dat het binnen het kader van de wet tot stand is gekomen. Dat is de realiteit. Alleen de Kamer kan daar verandering in aan brengen. Maar het college wil de basisfuncties overeind houden terug krijgen. Dat is de realiteit. Hij vindt en dat heeft hij gecommuniceerd, dat de RvB voor het PvA dient te gaan. Gebeurt dat niet, dan raakt de gemeente nog verder verwijderd van de oorspronkelijke doelen en krijg je die nooit meer terug.

Er is geen verschil van mening over de uiteindelijke doelstelling. Daarom is hij niet blij met het PvA, maar het is een minimumvoorwaarde om de ideale situatie te bereiken. Gegeven de financiële omstandigheden zal het ziekenhuis er alles aan moeten doen om die initiatieven op te pakken die middelen genereren.

Er is intensief overleg geweest met de andere portefeuillehouders en de gedeputeerde. De portefeuillehouders hebben gezamenlijk hun eigen vertegenwoordigers in Den Haag aan te spreken. Er is geen verschil van mening.

De heer VERMEULEN moet zijn vraag over de provincie via zijn eigen partijgenoten maar eens in het provinciehuis stellen. Hij wil en kan niet voor de gedeputeerde spreken. Zijn indruk is dat de gedeputeerde net zo verontwaardigd was over de gang van zaken.

Het andere spoor van de VVD ziet hij niet zitten. Het college heeft geen bevoegdheden. Je kunt geen besluiten nemen over een ziekenhuis, waar de gemeente geen bevoegdheden heeft.

De twee vacatures zijn bedoeld om een definitieve RvB te vormen. Hij ziet niet zo een, twee, drie goede en capabele mensen in de gemeente. Er moet zorgvuldig worden geselecteerd.

Ook hij was hoogst verbaasd over deze zet. De heer Brinkman zal er inmiddels achter zijn dat hij een andere procedure had moeten volgen om het PvA te wijzigen.

Over de huisartsen post heeft hij overlegd met een vertegenwoordiger van de artsen en de verzekeraar. Feitelijk is er overeenstemming over de oprichting van een post. De verzekeraar betaalt (mee). Van de 25 huisartsen gaan er 17 mee akkoord. Verwacht wordt dat nog drie huisartsen mee gaan doen. Dat is voldoende. Hij hoopt op een redelijke termijn meer te horen.

De minimumvariant van de werkgroep acute zorg geeft aan dat de post redelijk met worden opgetuigd. Daarvoor zijn middelen van de provincie en Den Haag nodig. Dat wordt via de Kamer op tafel gelegd.

Over de aanrijtijden van de ambulances zegt hij dat de overschrijdingen steeds geringer worden. De nieuwe ontwikkelingen zullen gevolgen hebben voor de ambulancedienst omdat er meer reistijd is om patiënten naar Lelystad te brengen. De GGD is nu aan het monitoren om de gevolgen in kaart te brengen. Dan zijn er cijfers waarmee de verantwoordelijken kunnen worden aangesproken.

Over de financiën is de wethouder van financiën met een collega van Lelystad van plan nader te overleggen met de RvT. Het spreekt vanzelf dat de gemeente geen extra geld beschikbaar stelt. Het gaat nu om oversluiten van bestaande leningen waar de gemeente via de gemeenschappelijke regeling een bepaalde mate van verantwoordelijkheid heeft.

De heer BAKKER wil concreet weten of het bestuur van de gemeenschappelijke regeling nog gaat vergaderen. Hij begrijpt dat de wethouder overleg heeft met de gedeputeerde en de andere portefeuillehouders.

Wethouder de heer RITSEMA denkt dat die bijeenkomst niet nodig is. De gemeenschappelijke regeling slaapt. Het oversluiten van leningen is een formaliteit. Het ligt op het bordje van de betrokken gemeenten

De heer NENTJES heeft altijd begrepen dat regeling alleen in stand bleef voor de leningen en een paar personeelsleden die een ambtelijke status hebben. Hij heeft bedragen gehoord die toen niet bestonden en concludeert dat de leningen dan later moeten zijn afgesloten. Het is de vraag of dat een rechtmatige daad is. Hij is daar nieuwsgierig naar.

Mevrouw GELUK wil graag uitgezocht zien welke leningen er waren en zijn en wanneer die zijn afgesloten en onder wiens verantwoordelijkheid die leningen zijn afgesloten.

De VOORZITTER wil weten wie de verantwoordelijkheden draagt. De raden of de colleges.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat de colleges verantwoordelijk zijn. Hij heeft begrepen dat wat er is gebeurd, mogelijk was binnen de regels van de gemeenschappelijke regeling.

De VOORZITTER constateert dat er toch vragen blijven over de rechtmatigheid daarvan. Nadere mededelingen volgen na het overleg van de wethouders.

De heer NENTJES vindt dat de zaken goed naar buiten moeten worden gebracht. De burgers hebben daar recht op.

Mevrouw GELUK zegt dat als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan. Daarom dringt zij aan op defusie. Dat is niet eenvoudig en dan moet alles op tijd gereed zijn. De RvT is daar ook voor nodig. Zij roept de RvT op de rug recht te houden. Zeker na de onbetrouwbare actie van de RvB om het ziekenhuis te ontmantelen. Zij vertrouwt het nog steeds niet.

Verder wil zij mensen in de RvB die de polder goed gezind zijn. Dat kunnen ook mensen van buiten de polder zijn. Zij denkt ook aan mensen van bureau Sturkenboom.

Er komt in de komende week een brief van het Platform.

Zij verwacht steviger en sneller actie van het college.

De VOORZITTER constateert dat van de Tweede Kamer het nodige wordt verwacht. Verder gaat de commissie uit van de maximale variant. De huisartsenpost is van belang. Ook wil de commissie nadere informatie over de leningen.

De heer VAN DOMBURG zegt dat de leningen zijn aangegaan toen het nog een volwaardig ziekenhuis was.

De VOORZITTER vindt dat een waardevolle opmerking die de wethouder mee kan nemen.

De heer NENTJES vraagt nog steun voor de handtekeningenactie.

De heer HAAGSMA zegt dat er nog een hele stapel handtekeningen ligt. Gebruik die maar.

De heer REIJENGA ondersteunt dat. (De resterende tekst is niet te verstaan: de microfoon stond niet open)

De VOORZITTER constateert dat de commissie instemt met de hoofdlijn die het college heeft neergezet.

Mevrouw GELUK is het daar niet mee eens. Zij wil meer actie op twee sporen. Anders loop je achter de feiten aan.

Wethouder de heer RITSEMA zegt dat het Platform geen actie onderneemt voor de Kamer heeft gesproken.

De VOORZITTER stelt voor de overige punten door te schuiven. Na enige discussie wordt besloten deze punten bij de vergadering van de komende week aan de orde te stellen. Het aanvangstijdstip wordt bepaald op 19.00 uur. De vragen zullen schriftelijk worden gesteld.

7. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 23.00 uur.

Aldus vastgesteld in de vergadering van 6 oktober 2003

De griffier,

De voorzitter,